
Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 20, No 1 (1969)

Article reviews

Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

doi: [10.12681/jhvms.19979](https://doi.org/10.12681/jhvms.19979)

Copyright © 2019, Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

Εταιρεία Ε. Κ. (1969). Article reviews. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 20(1), 43–48.
<https://doi.org/10.12681/jhvms.19979>

ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ ΖΕΝΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

Spais. A. G , Lazaridis. T. K., Agiannidis. A. K. : Studies on Sulphur metabolism in Sheep in association with Copper Deficiency. (Μελέται ἐπὶ τοῦ μεταβολισμοῦ τοῦ θείου εἰς τὰ πρόβατα ἐν σχέσει μετὴν ἔλλειψιν τοῦ χαλκοῦ). Res. Vet. Sci., 1968, 9, 337.

Οἱ ἐρευνηταὶ ἐχρησιμοποίησαν 50 πρόβατα μετὰ τῶν ἀμνῶν των ἵνα μελετήσωσι τὴν ἐπίδρασιν τῶν ἀνοργάνων θεικῶν ἀλάτων εἰς τὴν παραγωγὴν θειούχων ἀλάτων ὡς καὶ τῶν περιεχόντων θεῖον ἀμινοξέων καὶ πρωτεϊνῶν, ἐντὸς τῆς μεγάλης κοιλίας τούτων. Ἀπέδειξαν ὑπὸ πειραματικῆς καὶ φυσικῆς συνθήκας ὅτι ὑπάρχει ἄμεσος ἀπόλυτος σχέσις μεταξὺ τοῦ διαιτητικοῦ θειικοῦ ἀλατος καὶ τῆς πυκνότητος εἰς τὴν μεγάλην κοιλίαν τῶν θειούχων ἀλάτων καὶ τῶν περιεχόντων θεῖον ἀμινοξέων καὶ πρωτεϊνῶν.

Οἱ ἐρευνηταὶ τέλος συζητοῦν τὸν δυνατὸν ρόλον τῶν θεικῶν ἀλάτων καὶ τῶν προϊόντων τοῦ μεταβολισμοῦ των εἰς σχέσιν μεταξὺ χαλκοῦ, μολυβδαινίου καὶ θείου, ἀναφερόμενοι εἰδικώτερον εἰς τὰ πιθανὰ αἷτια ἐμφάνισης τῆς χαλκοπενίας εἰς τὰ πρόβατα.

Π. Ν. Δραγῶνας

Watson. W. A , Hunter. D., Bellhouse. R. : Studies on Vibriotic infection of sheep and carrion crows. (Μελέτη τῆς δονακιώσεως τῶν προβάτων καὶ κοράκων). Vet. Record, 1967, 81, 220.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους 1955 οἱ συγγραφεῖς ἀπεμόνωσαν 31 στελέχη Vibrio, ἅτινα ἐξετασθέντα διὰ βιοχημικῶν καὶ ὀρολογικῶν μεθόδων ἀπεδείχθη ὅτι ἀνήκουν εἰς τὸ Vibrio foetus τύπου I καὶ II. Μικροβιολογικαὶ ἐξ ἄλλου ἐξετάσεις κοπράνων ὡς καὶ ξεσμάτων ἐπιθηλίου τοῦ ἐντέρου 76 κοράκων, ἀπέδειξαν ὅτι τὰ ἐν λόγω πτηνὰ ἦσαν φορεῖς σπειροχαιτῶν καὶ Vibrio foetus. Ἐκ τῶν ἀπομονωθέντων ἐκ τῶν κοπράνων στελεχῶν Vibrio foetus, ἐνοφθαλμίσθησαν 4 προβατίνες ἐγκυμονοῦσαι, αἷτινες καὶ ἀπέβαλον. Ἐκ τῶν γενομένων δὲ μικροβιολογικῶν ἐξετάσεων τόσον ἐπὶ τῶν ἀποβαλουσῶν μητέρων ὅσον καὶ ἐπὶ τῶν ἐμβρύων ἀπεδείχθη ἡ ὑπαρξίς τοῦ Vibrio foetus.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω συμπεραίνεται ὅτι οἱ κόρακες διαδραματίζουν σοβαρὸν ρόλον εἰς τὴν ἐπιζωοτιολογίαν τῶν ἀποβολῶν τῶν προβάτων τῶν ὀφειλομένων εἰς τὸ Vibrio foetus.

Ἄδ. Γ. Φραγκόπουλος.

Tacal. J.V., Prudencio -Alipio. L. : Recherches de Salmonelles dans les feces de moutons et de chevres apparemment en bon état de santé. (**Έρευνα διά τήν ανεύρεσιν σαλμονελλών έντός τών κοπράνων προβάτων και αϊγών, έμφανιζόντων καλήν ύγιεινήν κατάστασιν**) The Philippine Journal of Veterinary Medicine, 1966, 5, 100. In Rec. Med. Vet., 1968, 114, 1134.

Οί έρευνηται έξήτασαν μικροβιολογικώς τά κόπρανα 129 προβάτων και 176 αϊγών προερχομένων έξ όλων τών περιοχών τών Φιλιππίνων, τά όποια απέβησαν άρνητικá διά σαλμονέλλας.

Παρ' όλον ότι ό άριθμός τών έξετασθέντων ζώων εΐναι σχετικá μικρός, οί έρευνηται άποφαίνονται ότι οί εκ σαλμονελλών μολύνσεις τών αϊγοπροβάτων εΐναι πολύ σπάνιαι, ώς εκ τούτου δέ και οί κίνδυνοι τοξιλομώξεως του άνθρώπου εκ τής καταναλώσεως προβείου κρέατος ή αϊγοειδοϋς μεμολυσμένου εκ σαλμονελλών, εΐναι έλάχιστοι.

Άδ. Γ. Φραγκόπουλος

Hartwich. J., Niggeschulze A : «Signification étiologique des mycoplasmes dans la pneumonie enzootique et la rhinite atrophique du porc. (**Η αίτιολογική σημασία τών μυκοπλασμάτων εις τήν ένζωοτικήν πνευμονίαν και τήν άτροφικήν ρινίτιδα του χοίρου**). Tierärztliche Umschau, 1966, 21, 497.

Οί έρευνηται έξήτασαν μικροβιολογικώς και ιστολογικώς 59 δείγματα πνευμόνων και ρινικοϋ βλεννογόνου χοιριδίων προερχομένων έξ ύγιών εκτροφών, ώς και 97 τοιούτων προερχομένων εκ χοιροστασιών εις ά ύφίστατο ή ένζωοτική πνευμονία ή ή άτροφική ρινίτις.

Η μακροσκοπική εξέταση, πλην μιáς μόνον εξαίρέσεως, απέδειξεν τήν ύπαρξιν αλλοιώσεων τών πνευμόνων ή άτροφίαν του ρινικοϋ διαφράγματος μόνον επί τής μιáς ομάδος, τής τών προσβεβλημένων χοιριδίων.

Άντιθέτως, ή ιστολογική εξέταση τών χοιριδίων άμφοτέρων τών ομάδων, απέδειξεν ιστολογικάς αλλοιώσεις τών πνευμόνων από καταρροϊκή βρογχίτιδα μέχρι παρεγχυματώδους πνευμονίας.

Έξ άλλου ή άποφρακτική ρινίτις ώς και ή άτροφική τοιαύτη (ήτις συνήθως άκολουθεΐται από καταρροϊκήν ή παρεγχυματώδη πνευμονίαν) δέν παρετηρήθησαν ειμή μόνον εις τήν ομάδα τών προσβεβλημένων χοιριδίων.

Έκ τών άνωτέρω εξετάσεων, ιστολογικών και μικροβιολογικών, εΐναι αδύνατον νά εξαχθῆ σαφές συμπέρασμα, ώς πρòς τήν σχέσηιν ήτις ύφίσταται μεταξύ τών ιστολογικών εύρημάτων και τής παρουσίας του μυκοπλάσματος του άπομονουμένου εκ τών πνευμόνων.

Οί συγγραφείς καταλήγουσι εις τò συμπέρασμα ότι δέν πρέπει νά αποδι-

δεται ιδιαίτερα σημασία εις τὸν παράγοντα «Μυκόπλασμα» εις τὴν διάγνωσιν καὶ τὴν αἰτιολογίαν τῆς ἀτροφικῆς ρινίτιδος καὶ τῆς ἐνζωοτικῆς πνευμονίας.

Ἄδ. Γ. Φραγκόπουλος

Samame H. B : Salmonelles chez le porc. (**Σαλμονέλλαι εἰς τοὺς χοίρους**). *Rivista de la Facultad de Medicina Veterinaria de Lima*, 1963-66, **18-19-20**, 244-252.

Ἐκ τῆς πραγματοποιηθείσης μικροβιολογικῆς ἐξετάσεως ἐπὶ 537 σφαγίων χοίρων τῆς περιφερείας Λίμα τοῦ Περουῦ ἀπεδείχθη ὅτι δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν μεμολυσμένα ἐκ σαλμονελλῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μὲν μία ἀνῆκεν εἰς τὸν ὄρροτυπον *S. Septemberg* ἡ δὲ ἑτέρα εἰς τὸν ὄρροτυπον *S. anatum*. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ἡ σαλμονέλλα ἀπεμονώθη ἐκ τῶν μεσεντερικῶν γαγγλίων.

Ἐπίσης, ἐπὶ θανάτου χοίρου τῆς αὐτῆς περιφερείας ἀπεμονώθη ἡ *S. Cholerae suis*.

Παραλλήλως μὲ τὰς ἀνωτέρας ἐρεῦνας ὁ συγγραφεὺς ἐξήτασεν μικροβιολογικῶς καὶ ἰχθυάλευρα προοριζόμενα διὰ τὴν διατροφήν τῶν χοίρων τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω περιφερείας, ἀπομονώσας τὰς αὐτὰς σαλμονέλλας.

Ἡ μικροβιολογικὴ ἐξ ἄλλου ἐξέτασις τῶν ὡς ἄνω σφαγίων χοίρων ἐπέτρεψεν τὴν ἀπομόνωσιν καὶ πολλῶν ἄλλων ἐντεροβακτηριδίων, ἅτινα κατ' ἀναλογίαν ἦσαν τὰ ἐξῆς : *Escherichia* 41⁰/₀, *Alcalescens* 2⁰/₀, *Arizona* 3⁰/₀, *Citrobacter* 5⁰/₀, *Enterobacter* 7⁰/₀, *Hafnia* 1⁰/₀, *Proteus* 25⁰/₀, *Providencia* 4⁰/₀, *Shigella* 1⁰/₀.

Ἄδ. Γ. Φραγκόπουλος

Schoenaers. F., Kaeskenbeeck. A. : Etudes sur la colibacillose du veau. VII.-Opportunité de la revaccination. (**Μελέται ἐπὶ τῆς κολιβακιλλώσεως τῶν μόσχων. VII. Εὐνοϊκὴ περίοδος τοῦ ἐπανεμβολιασμοῦ**). *Ann. Med. Vet.*, 1969, **112**, 649.

Εἰς προηγουμένας ἐρεῦνας τῶν οἱ συγγραφεῖς ἀπέδειξαν ὅτι ὁ ἐμβολιασμός τῶν ἀγελάδων κατὰ τὸν 7ον μῆνα τῆς κηύσεως δι' ἐμβολίου περιέχοντος Freund, προλαμβάνει εἰς μεγάλην κλίμακα τὴν κολιβακίλλωσιν τῶν μόσχων, διὰ τῆς πλουσίας παραγωγῆς εἰδικῶν ἀντισωμάτων ἀνευρισκομένων ἐντὸς τοῦ πρωτογάλακτος.

Εἰς τὴν ἐπομένην περίοδον κυφορίας ἡ παραγωγή ἀντισωμάτων μειοῦται αἰσθητῶς, ἐκτὸς ἐν γίνῃ ἀναμνηστικὸς ἐμβολιασμός. Ἐτήσιοι ἐπανεμβολιασμοὶ ἐξασφαλίζουν ὑψηλὴν στάθμην εἰδικῶν ἀντισωμάτων ἐντὸς τοῦ πρωτογάλακτος καὶ πολλάκις σαφῆ ἀύξησιν ταύτης. Οὕτω, ἐπιτρέπε-

ται ή αίσθητή έλάττωσις τών άπωλειών τών νεογεννήτων μόσχων τών όφει-
λομένων εις τήν κολιβακίλλωσιν.

Π. Ν. Δραγώνας

Baies. I., Onet. E., Szanto. St.: Epizootiologic and prophylactic studies on calves in a colibacillosis outbreak. (**Έρευνα επί τής έπιζωοτιολογίας και προφυλάξεως μιās έστίας κολιβακιλλώσεως τών μόσχων**). Rev. Zoot. Med. Vet., 1968, **18**, 64.

Οι συγγραφείς περιγράφουν μίαν έστίαν κολιβακιλλώσεως τών μόσχων κατά τήν όποίαν επί έν έτος ή νοσηρότης και ή θνησιμότης δέν έξέλιπον. Έσημειώθη έλάττωσις μόνον, τών άξιών τούτων κατά τό θέρος και τό φθινόπωρον. Έ άπομόνωσις τών κυφορουσών άγελάδων εις λειμώνας κατά τό θέρος, ουδόλως ήμπόδισεν τήν εμφάνισιν κρουσμάτων εις τούς νεογεννήτους μόσχους.

Διά τήν διάγνωσιν τής νόσου άπαιτούνται πολύπλοκοι έρευναι και οι συγγραφείς τονίζουν τόν άποφασιστικόν ρόλον του άντιβιογράμματος εις τήν κατεύθυνσιν τών θεραπευτικών και προληπτικών μέτρων. Τέλος, αναφέρονται λεπτομερώς εις τά ύγειονομικά κτηνιατρικά μέτρα, τά όποια δέον νά λαμβάνωνται ίνα αί πιθανότητες μόλυνσεως περιορισθούν μεταξύ τών νεογεννήτων μόσχων. Ταύτα εινα ή τελεία άπομόνωσις τών άσθενών μόσχων ή τών ιαθέντων τοιούτων μετά τήν νόσησιν, ή τακτική άπολύμανσις ό περιορισμός τής κυκλοφορίας του ύπηρετικου τής έκτροφής προσωπικου, ή γαλουχία τών μόσχων υπό ύγεινάς συνθήκας, ή έκτροφή έν άπομονώσει τών μόσχων κατά τās πρώτας 10—14 ήμέρας και τέλος τά προφυλακτικά μέτρα δια τών καταλλήλων χημικών ουσιών.

Π. Ν. Δραγώνας

Volintir. V., Moca-Minzat. R., Jivanescu. I., Haupt. F.: Mycotic infection-A possible cause for the therapeutical failures in newly born calf gastroenteritis. (**Μυκητιακή λοίμωξις - μια πιθανή αίτία τής άποτυχίας τής θεραπευτικής άγωγής εις τήν γαστροεντερίτιδα τών νεογεννήτων μόσχων**). Rev. Zoot. Med. Vet., 1968, **18**, 80.

Οι συγγραφείς έχουν τήν γνώμην ότι μία τών αιτιών τής άποτυχίας τής θεραπείας τών νεογεννήτων μόσχων, πασχόντων έξ έντεριτίδων, δι' άντιβιοτικών ευρέως φάσματος, άκόμη και κατά τήν παρεντερικήν των χρήσιν, δύναται νά εινα ό πολλαπλασιασμός και έν συνεχεία ή διείσδυσις μυκήτων έντός του βλεννογόνου του στομάχου και τών έντέρων, προκαλοϋντες έλκώδη γαστροεντερίτιδα.

Εἰς τὴν ὑπὸ ἔρευναν περίπτωσιν ἀνεῦρον μύκητας τῶν γενῶν *Candida* καὶ *Absidia*, ἀπομονωθέντας ἐκ τῆς περιοχῆς τῶν ἐλίκων τοῦ βλεννογόνου τοῦ στομάχου καὶ τοῦ ἐντέρου.

Τέλος, εἰς περιπτώσεις γαστροεντεριτίδων τῶν θηλαζόντων μόσχων, κατὰ τὰς ὁποίας τὰ ἀντιβιοτικά εὐρέως φάσματος δέν δίδουν ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα, τονίζουν τὴν χρησιμότητα τῆς χορηγήσεως ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ προηγούμενα καὶ σταφυλίνη ἢ ἄλλον ἀντιβιοτικὸν τῆς αὐτῆς ομάδος, ἀπὸ τοῦ στόματος.

Π. Ν. Δραγῶνας

Δόνος Α. Γ. : (**Μυκοπλάσμωσις τῶν πτηνῶν**). (Μονογραφία, Ἀθήναι, 1969, σελ. 31).

Ὁ συγγραφεὺς πραγματοποιεῖ μίαν πλήρη καὶ αὐστηρῶς βιβλιογραφικὴν ἐξιστόρησιν τῆς νόσου ἐπὶ τῶν ὕσων ἀφοροῦν τὴν αἰτιολογίαν, τὴν συμπτωματολογία καὶ τὴν κλινικὴν διάγνωσιν.

Εἰς τὸ κύριον μέρος τῆς ἐργασίας ἐκτίθεται ὁ τρόπος παραγωγῆς διαγνωστικοῦ ἀντιγόνου καὶ ἡ χρησιμοποίησις τούτου διὰ τὴν ἐργαστηριακὴν διάγνωσιν, τὴν ἐξυγιάνσιν καὶ τὴν προφύλαξιν τῶν ἐκτροφῶν.

Ἡ διὰ τῆς ὀρροσυγκολητιαντιδράσεως ἔρευνα ἐπὶ 13.000 ἐξετασθεισῶν περιπτώσεων εἰς Λομβαρδίαν καὶ Ἡπειρον ὅπου τὰ ποσοστὰ μολύνσεως ἀνέρχονται εἰς 52 καὶ 67% μὲ τὰς ἀντιστοίχους οἰκονομικὰς ζημίας καὶ τὸν κίνδυνον περαιτέρω ἐπεκτάσεως δημιουργοῦν τὴν ἀνάγκην ἐξυγιάνσεως τῶν περιοχῶν ἐκ τῆς νόσου καὶ προτείνεται ἡ λήψις καθορισμένων ριζικῶν μέτρων, πρὸς διαφύλαξιν τῆς ὑγείας τῶν πτηνῶν καὶ τῆς πτηνοτροφικῆς οἰκονομίας.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, ὁ συγγραφεὺς ἀναφερόμενος εἰδικώτερον εἰς τὴν πτηνοτροφίαν τῆς Ἡπέρου δίδει λεπτομερῆν εἰκόνα τῶν ἐκτροφῶν καὶ τῶν ζημιῶν ἅτινας ὑφίσταται ἐκ τῆς Μυκοπλασμώσεως, ἐνῶ συγχρόνως ἀναφέρει τὰς λίαν εὐνοϊκὰς συνθήκας τῆς περιοχῆς αἱ ὅποια ἐπιτρέπουν τὴν εὐκόλον ἀπαλλαγὴν τῶν ἐκτροφῶν ἐκ τῆς νόσου.

Τελειώνοντας ἀναφέρεται ἐπὶ τῶν τελευταίων προσπαθειῶν πρὸς παραγωγὴν σχετικῶν ἐμβολίων, αἱ ὅποια, ἐπὶ τοῦ παρόντος οὐδεμίαν ἐλπίδα διαφυλάττουν, οὕτω αἱ σημεριναὶ συνθήκαι ἐπιβάλλουν τὴν πρόληψιν τῶν κλινικῶν συμπτωμάτων διὰ τῆς χρησιμοποίησεως ἀντιβιοτικῶν καὶ κυρίως τῆς Tylosin Tartrate.

(Περίληψις συγγραφέως).

Π. Ν. Δραγῶνας

Luquet, F. M.: Sur le dénombrement et l'identification des staphylocoques pathogènes dans les produits laitiers. (**Ἐπί τῆς καταμέτρησης καὶ ἀναγνωρίσεως τῶν παθογόνων σταφυλοκόκκων εἰς τὰ προϊόντα γάλακτος**). Le Lait, 1968, **48**, 43.

Ὁ συγγραφεὺς περιγράφει μέθοδον ἐλέγχου διὰ τὴν ἔρευναν τῶν παθογόνων σταφυλοκόκκων εἰς τὸ γάλα καὶ τὰ προϊόντα αὐτοῦ καὶ συγκεκριμένους διὰ τὴν καταμέτρησην καὶ προσδιορισμὸν αὐτῶν.

Χρησιμοποιεῖ τὸ θρεπτικὸν ὑπόστρωμα Baird Parker καὶ ταυτοποιεῖ τὰς ἐπ' αὐτοῦ ἀναφουρέσας ἀποικίας διὰ τῆς δοκιμῆς τῆς παραγωγῆς τῆς κοαγκουλᾶσης καὶ ἐπὶ ἀρνητικῆς τοιαύτης ἐκτελεῖ δοκιμὰς φωσφατάσης καὶ δεζοξυριβονουκλεάσης.

Θ. Ρώσσης

Schultz, E. J.: Trattamento della mastite bovina con eritromicina. (**Θεραπεία τῆς μαστίτιδος τῶν ἀγελάδων διὰ τῆς ἐρυθρομυκίνης**). J.A.V.M.A., 1968, **152**, 376. (In Selez. Veterinaria, 1969, X. No. I).

Ὁ ἐρευνητὴς εἰς μίαν σειρὰν δοκιμῶν χρησιμοποίησας τὴν ἐρυθρομυκίνην εἰς διὰ τῆς θηλῆς ἐνδομαστικὰς ἐγχύσεις ἐπὶ ἀγελάδων προσβεβλημένων ὑπὸ μαστίτιδος μετὰ κλινικῶν συμπτωμάτων καὶ μὴ, παρητήρησεν τὰ ἀκόλουθα:

α) Ἡ θεραπευτικὴ ἰκανότης τῆς ἐρυθρομυκίνης εἰς ἀγελάδας προσβεβλημένας ἐκ μαστίτιδος μετὰ κλινικῶν συμπτωμάτων, ἀνῆλθεν εἰς 80% ὡς πρὸς τὸν Staph. aureus, εἰς 75% ὡς πρὸς τὸν Str. agalactiae καὶ εἰς 100% ὡς πρὸς τὸν Str. uberis.

β) Εἰς ἀγελάδας, προσβεβλημένας ὑπὸ λανθανούσης μορφῆς μαστίτιδος, ἢ διὰ τῆς ἐρυθρομυκίνης θεραπεία ἀπεδείχθη δραστικὴ κατὰ 75% τῶν περιπτώσεων ὡς πρὸς τὸν Staph. aureus, κατὰ 80% ὡς πρὸς τὸν Str. agalactiae καὶ κατὰ 85,7% ὡς πρὸς τὸν Str. uberis.

γ) Εἰς ἀγελάδας εὐρισκομένας εἰς τὴν περίοδον διακοπῆς τῆς γαλακτοπαραγωγῆς, ἢ διὰ τῆς ἐρυθρομυκίνης θεραπεία τῶν προσβεβλημένων τεταρτημορίων τοῦ μαστοῦ ὑπὸ τοῦ Staph. aureus ἀπέβη θετικὴ εἰς ποσοστὸν 80% τῶν περιπτώσεων.

Θ. Ρώσσης